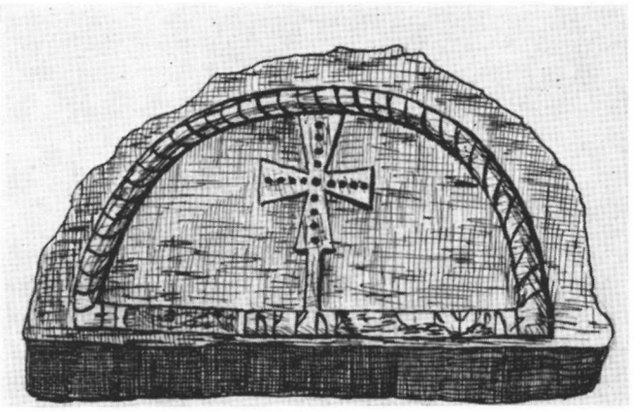

Fig. 298. Vg 191. Nittorps sn, gamla kyrkan. Efter teckning av Djurklou.

191. Nittorps sn, gamla kyrkan. Nu utanför kyrkogården.

Pl. 159.

Litteratur: T 119. N. G. Djurklou, Antiqvitetsintendentens berättelse 1869, s. 153 f. (ATA), Strödda anteckningar om Kinds härad (1877), s. 12; J. Anderson, Boken om Kind (1930), s. 144.

Äldre avbildningar: Djurklou, bläckteckning (i Berättelse 1869); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 119).

Denna halvcirkelformiga sten med runinskrift har tillhört Nittorps gamla kyrka, som övergavs 1847. N. G. Djurklou skriver 1869: »Nedanför *Nittorps* by vid bron öfver Dahlstorpsån anträffades en 3,5 fot lång, 1,9 fot hög halfrund häll, som fordom varit insatt öfver gamla kyrkans södra port. Den hade blifvit hitkörd då bron ombyggdes, men lyckligtvis ej sönderslagen.» Stenen fördes till nya kyrkan, där den nu står till höger utanför kyrkogårdsporten.

Täljsten. Höjd 0,57 m., bredd 1,10 m. Stora delar av inskriften är borta. Skadorna hade redan på Djurklous tid ungefär samma omfattning.

Inskrift:

᛭ i . . . uk · fu - . . . þ ᛭
5

Till läsningen: R. 1–3 äro säkra. 4 **f** är grund men förefaller säker. Efter 5 **u**(?) synes nedre delen av en hst.

De runrester utöver ovanstående, vilka Jungner på bilden antytt, äro alltför osäkra för att medtagas.

192. Nittorps sn, Gölingstorp, Sörgården.

Pl. 155.

Litteratur: T 121. Ransakningarna 1667–84 (tr. i VFT 4: 5–6, 1932, s. 96 f.); N. G. Djurklou, Antiqvitetsintendentens berättelse 1869, s. 154 f. (ATA); Fritz Claeson, Kinds härads runstenar [1881–82] (hs, tillh. fru Thyra Claeson, Uddebo; tryckt i: Från Borås och de sju häraderna 1947, s. 70 f., jfr även samma arb., s. 62); N. Beckman i VFT 4: 1 (1920), s. 61.

Äldre avbildningar: 2 bläckteckningar 1668 (i Ransakningarna); Djurklou, bläckteckning (i a.a.); Claeson, blyertsteckning 1882 (i a.a., återgiven i Från Borås och de sju häraderna 1947, s. 71); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 121).

Runstenen står rest invid en stenmur c:a 20 m. S om vägen Gölingstorp–Dalstorp. Den skulle enligt uppgift i orten ha flyttats ett 10-tal meter åt Ö. Stenen finns beskriven och avbildad i *Ransakningarna* år 1668: »Vthi Nittorpa Sochn, uppå Giölingztorpz giärde fins een steen medh dhesse bookstäfwer ingrafwen.»